

PARAŠAT HA-ŠAVUA

בא

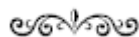
Bo

Rišon/Kohen 10,1-11 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 10)

Vajomer HAŠEM el- Moše bo el-Par'o ki-ani hihbadeti et-libo ve'et-lev avadav lema'an šiti ototaj ele bekirbo.

1 I reče VJEČNI Moše: »Dođi faraonu, jer ja otežah srce njegovo i srca slugu njegovih zbog ovih znakova koje ću Ja staviti usred njih; 2 i zato da ti ispričaš u uši djece tvoje i unuka tvojih kako se poigrah s Egipćanima i s čudesnim znakovima koje stavih među njih, da znadete da sam Ja VJEČNI.« 3 I dođoše Moše i Aron, odu k faraonu pa mu rekoše: »Ovako kaže VJEČNI, B-g Hebreja: 'Do kada ćeš odbijati da budeš ponizan preda mnom? Otpošalji narod moj da Mi može služiti! 4 Jer ako odbiješ poslati narod moj, sutra ću dovesti jata skakavaca na granice tvoje. 5 Oni će zakriti pogled na zemlju tako da tla nećeš vidjeti. I oni će pojesti posljednje ostatke što vam ostadoše iza tuče; i proždrijet će sva stabla što vam po polju rastu. 6 Ispunit će kuću tvoju i kuće slugu tvojih i kuće svih Egipćana - tako kako očevi tvoji ni tvoji praoci ne vidjehu od dana kada dođoše na svijet do danas.'« I okrene se te ode od faraonove prisutnosti. 7 »Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica?« - rekoše faraonu službenici njegovi. - »Pusti te ljude neka idu i iskažu štovanje VJEČNOM, B-gu svome! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?« 8 Dovedoše Mošea i Arona natrag k faraonu, a on im reče: »Idite! Iskažite štovanje VJEČNOM, B-gu svome! A tko će sve ići?« 9 »Svi idemo«, odgovori Moše, »i mlado i staro. Odlazimo sa sinovima svojim i kćerima svojim; sa krupnom i sitnom stokom svojom, jer imamo održati svečanost VJEČNOM.« 10 »VJEČNI bio s vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i djeca!« - odgovori im. »Očito se vidi da vam nakana nije čista. 11 Nećemo tako! Nego muškarci neka odu i iskažu štovanje VJEČNOM. To ste i tražili.« I otjeraše ih od faraona.

Šeni/Levi 10,12-23 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vajomer HAŠEM el-Mošē nete jadeha al-erec Micrajim ba'arbe veja'al al-erec Micrajim vejohal et-kol-esev ha'arec et kol-ašer hiš'ir habarad.

12 Tada reče VJEČNI Moše: »Pruži ruku povrh zemlje egipatske da navale skakavci na egipatsku zemlju i pojedu sve bilje što još ostade nakon tuče!« 13 Tako Moše podigne svoj štap povrh egipatske zemlje, a VJEČNI navrati istočni vjetar po zemlji; puhao je toga cijelog dana i cijele noći. A kad je jutro svanulo, vjetar nanio skakavce. 14 Oni se razlete po svoj egipatskoj zemlji i padnu po svim krajevima Egipta u silnoj gustoći: toliko ih mnoštvo nikad prije nije bilo niti će kada biti. 15 Pokriju sve tlo, tako da se od njih zacrnjelo. Pojedu sve bilje u polju i sve plodove sa stabala što su bili ostali iza tuče. Ništa se više nije zelenjelo: ni stabla ni poljska trava u svem Egiptu. 16 Brže-bolje dozva faraon Mošea i Arona pa im reče: »Sagriješio sam protiv VJEČNI, vašega B-ga, i vas! 17 Oprostite mi uvredu još samo ovaj put i molite VJEČNOG, B-ga svoga, da samo otkloni od mene ovaj smrtonosni bič!« 18 Kad je Moše otišao od faraona, zazva VJEČNOG 19 i VJEČNI promijeni vjetar u veoma jak zapadnjak, koji pothvati skakavce i odnese prema Crvenome moru. Ni jedan jedini skakavac nije ostao ni u kojem kraju Egipta. 20 Ali je VJEČNI otvrdnuo srce faraonu i ne pusti

on Izraelaca. 21 »Pruži ruku prema nebu«, rekne VJEČNI Mošeu, »pa neka se tmina spusti na egipatsku zemlju, tmina koja će se moći opipati.« 22 Moše pruži ruku prema nebu i spusti se gusta tmina na svu zemlju egipatsku: tri je dana trajala. 23 Tri dana nisu ljudi jedan drugoga mogli vidjeti i nitko se sa svoga mjesta nije micao. A u mjestima gdje su Izraelci živjeli sjala svjetlost.

Šliši 10,24-11,3 -- Treći Pozvanik

Vajkra Far'o el-Mošē vajomer lehu ivdu et- HAŠEM rak conhem uvekarhem jucag gam-taphem jeleh imahem.

24 Pozva onda faraon Mošea i reče: »Idi i štovanje iskaži VJEČNOM! Ali vaša stoka, krupna i sitna, neka ostane ovdje. Vaša djeca neka idu s vama!« 25 »Ti nas sam moraš opskrbiti prinosima i žrtvama paljenicama koje ćemo prinijeti VJEČNOM, B-gu svojem«, odgovori Moše. 26 »Zato ćemo sa sobom potjerati i svoja stada. Ni papak neće ostati ovdje. Od njih nam valja izabrati za žrtvovanje VJEČNOM, B-gu našem, a ne znamo, dok onamo ne stignemo, što moramo VJEČNOM prinijeti.« 27 VJEČNI otvrdne faraonu srce i on ne pristane da odu. 28 »Odlazi!« - vikne faraon na Mošea. »I da mi više na oči ne dolaziš! Onoga dana kad mi se opet pojaviš na oči, zaglaviti ćeš!« 29 »Dobro si kazao!« - uzvрати Moše. »Lica tvoga više neću vidjeti!«

(poglavlje 11)

1 »Još ću samo jednom nedaćom udariti faraona i Egipat«, reče VJEČNI Mošeu. »Poslije toga pustit će vas odavde. I više: sam će vas odavde potjerati. 2 Kaži svijetu neka svaki čovjek ište od svoga susjeda i svaka žena od svoje susjede srebrnih i zlatnih dragocjenosti.« 3 VJEČNI učini te Egipćani bijahu naklonjeni narodu. Sam Moše postane vrlo uvažen u egipatskoj zemlji, u očima faraonovih službenika i u očima naroda.

Revi'i 11,4-12,20 -- Četvrti Pozvanik

Vajomer Moše ko amar HAŠEM kahacot halajla ani joce betoh Micrajim.

4 A onda Moše navijesti: »Ovako poručuje VJEČNI: 'O ponoći proći ću Egiptom. 5 Svaki će prvorodenac u egipatskoj zemlji umrijeti, od prvorodenca faraonova, koji bi imao sjediti na njegovu prijestolju, do prvorodenca ropkinje koja se nalazi uz mlinski kamen; a uginut će i sve prvine od stoke. 6 U svoj će zemlji egipatskoj nastati veliki jauk, kakva nije bilo niti će kad poslije biti. 7 Među Izraelcima ni pas neće zalajati na živo stvorenje: ni na čovjeka ni na životinju.' Po tome ćete znati da VJEČNI luči Izraelca od Egipćanina. 8 Onda će svi ovi tvoji dvorani k meni doći, preda me se baciti i vikati: Nosi se i ti i sav puk koji za tobom ide! Poslije toga ću otići.« I gnjevan ode od faraona. 9 »Neće vas faraon poslušati«, reče VJEČNI Mošeu, »a to da bi se umnožila moja znamenja u zemlji egipatskoj.« 10 Moše i Aron izveli su sva ta znamenja pred faraonom, ali je VJEČNI tako otvrdnuo srce faraonu, da on nije puštao Izraelaca da odu iz njegove zemlje.

(poglavlje 12)

1 VJEČNI reče Mošeu i Aronu u zemlji egipatskoj: 2 »Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. 3 Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. 4 Ako je

obitelj premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti. 5 Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle. 6 Čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti suton. 7 Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo. 8 Meso, pečeno na vatri, neka se pojede te iste noći s beskvasnim kruhom i gorkim zeljem. 9 Da ništa sirovo ili na vodi skuhanu od njega niste jeli, nego na vatri pečeno: s glavom, nogama i ponutricom. 10 Ništa od njega ne smijete ostaviti za sutradan: što bi god do jutra ostalo, morate na vatri spaliti. 11 A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obucom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je pesah VJEČNOG. 12 Te ću, naime, noći ja proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj - i čovjeka i životinju. Ja, VJEČNI, kaznit ću i sva egipatska božanstva. 13 Krv neka označuje kuće u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći ću vas; tako ćete vi izbjeći biču zatornomu kad se oborim na zemlju egipatsku.« 14 »Taj dan neka vam bude spomen--dan. Slavite ga kao blagdan u čast VJEČNOM. Svetkujte ga po trajnoj uredbi od koljena do koljena. 15 Sedam dana jedite beskvasan kruh. Prvoga već dana uklonite kvasac iz svojih kuća. Jer, tko bi god od prvoga do sedmoga dana jeo ukvasan kruh, taj se ima iskorijeniti između Izraelaca. 16 Prvoga dana držite sveto zborovanje, a tako i sedmoga dana. Nikakva posla tih dana nemojte raditi. Jedino jelo, što kome treba, možete pripremiti. 17 Držite blagdan beskvasnog kruha! Toga sam, naime, dana izveo vaše čete iz zemlje egipatske. Držite zato taj dan kao blagdan od koljena do koljena: to je vječna naredba. 18 Od večeri četrnaestoga dana prvoga mjeseca pa do večeri dvadeset prvoga dana toga mjeseca jedite beskvasan kruh. 19 Sedam dana ne smije biti kvasca u vašim domovima. Tko bi god jeo bilo što ukvasano, taj neka se ukloni iz izraelske zajednice, bio stranac ili domorodac. 20 Ništa ukvasano ne smijete jesti: u svim svojim prebivalištima jedite nekvasan kruh.«

Hamiši 12,21-28 -- Peti Pozvanik

Vajikra Moše lehol-ziknej Jisra'el vajomer alehem mišhu ukhu lahem con lemišpehotehem vešahatu haPasah.

21 Zatim sazva Moše sve starješine Izraelaca te im reče: »Idite i pribavite janje za svoje obitelji i žrtvujte Pesah. 22 Onda uzmite kitu izopa, zamočite je u krv što je u zdjeli i poškropite krvlju iz zdjele nadvratnik i oba dovratnika. Neka nitko ne izlazi preko kućnih vrata do jutra. 23 Kad VJEČNI bude prolazio da pobije Egipćane, zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika, pa će mimoići ta vrata i neće dopustiti da Zatornik uđe u vaše kuće da hara. 24 Ovu uredbu držite u svim vremenima kao zakon za se i djecu svoju. 25 I kad dođete u zemlju koju će vam VJEČNI dati kako je obećao, vršite ovaj obred. 26 Kad vas vaša djeca zapitaju: Što vam taj obred označuje? 27 odgovorite im: Ovo je žrtva pesah u čast VJEČNOM koji je prolazio mimo kuće Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a naše kuće poštedivao.« Tada narod popada ničice i pokloni se. 28 Potom Izraelci odu i poslušaju: kako je VJEČNI Mošeu i Aronu naredio, tako i učine.

Šiši 12,29-51 -- Šesti Pozvanik

Vajehi bahaci halajla va'HAŠEM hika hol-behor be'erec Micrajim mibehor Par'o hajošev al-kis'o ad behor hašvi ašer bevejt habor vehol behor behema.

29 O ponoći VJEČNI pobije sve prvorođenca po zemlji egipatskoj: od prvorođenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, do prvorođenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine od stoke. 30 Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer se strašan jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije ležao mrtvac. 31 Faraon pozva u noći Mošea i Arona te im reče: »Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Ođajte štovanje VJEČNOM, kako ste tražili. 32 Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!« 33 Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje, »jer izgibosmo svi«, govorahu oni. 34 Tako narod ponese svoje još neukislo tijesto; načve, uvijene u ogrtače, ponesoše na ramenima. 35 I učiniše Izraelci kako im je Moše bio rekao: zatražiše od Egipćana srebrnine, i zlatnine, i odjeće. 36 VJEČNI je učinio te Egipćani bijahu naklonjeni narodu pa davahu. Tako su Egipćane oplijenili. 37 Pođu tako Izraelci iz Ramsesa prema Sukotu. Bilo je oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece. 38 A mnogo i drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna i sitna. 39 Ispetu beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo. A kako su bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, i tako nisu sebi spremili poputninu. 40 Vrijeme što su ga Izraelci proveli u Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset godina. 41 I kad se navršši četiri stotine i trideset godina - točno onoga dana - sve čete VJEČNOG iziđoše iz zemlje egipatske. 42 Ona noć koju je VJEČNI probdio da njih izbavi iz Egipta, odonda je svima Izraelcima, u sve naraštaje njihove, noć bdjenja u čast VJEČNOM. 43 Reče VJEČNI Mošeu i Aronu: »Neka je ovo pravilo za žrtvu pesah: ni jedan stranac ne smije od nje jesti! 44 Svaki rob, kupljen novcem i obrezan, može je jesti. 45 Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti! 46 Blagujte je u jednoj te istoj kući; iz kuće ne smijete iznositi mesa niti na žrtvi smijete koju kost slomiti. 47 Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje! 48 Ako bi stranac koji među vama boravi htio svetkovati Pesah u čast VJEČNOM, svi se njegovi muški moraju obrezati. Tek tada neka pristupi i slavi je, jer je tada kao i domorodac zemlje. Ali neobrezani ne smije od nje jesti. 49 Neka vrijedi isto pravilo za domoročane i pridošlicu koji među vama boravi.« 50 Svi Izraelci poslušaju: kako je VJEČNI naredio Mošeu i Aronu, tako su i učinili. 51 Toga istog dana izbavio je VJEČNI Izraelce u njihovim četama iz zemlje egipatske.

Švi'i 13,1-16 -- Sedmi Pozvanik

(poglavlje 13)

Vajedaber HAŠEM el-Mošē lemor.

1 VJEČNI reče Mošeu: 2 »Meni posvetite svakoga prvorođenca! Prvenci materina krila kod Izraelaca, i od ljudi i od životinja, meni pripadaju!« 3 A onda Moše reče narodu: »Sjećajte se ovoga dana u koji ste izbavljeni iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas VJEČNI izbavi odande svojom jakom mišicom. Ukvasani kruh neka se ne jede! 4 Ovoga dana mjeseca aviva vaše je izbavljenje. 5 Stoga: kad te VJEČNI uvede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Hivijaca i Jebusejaca, za koju se zakleo tvojim precima da će ti je dati - zemlju kojom teče med i mlijeko - ovoga mjeseca obavi ovakav obred: 6 sedam dana jedi nekvasan kruh, a sedmoga dana neka se slavi svetkovina u čast VJEČNOM. 7 Sedam dana neka se jede nekvasan kruh; ukvasanog kruha neka ne bude kod tebe; i neka se nigdje

ne vidi kvasac na tvome području. 8 Svome sinu toga dana objasni: to je za ono što mi je VJEČNI učinio kad sam se iz Egipta izbavio. 9 Neka ti bude kao znak na tvojoj ruci i kao opomena na tvome čelu: da zakon VJEČNOG bude uvijek na tvojim ustima. Jer te rukom jakom VJEČNI izbavio iz Egipta. 10 Ovaj propis vršite svake godine u određeno vrijeme.« 11 »A kada te VJEČNI dovede u zemlju Kanaanaca - kako vam se zakle, tebi i tvojim ocima - i kada ti je preda, 12 ustupajte VJEČNOM prvorodence materinjega krila, a tako i sve prvine što ih tvoja stoka daje - svako muško pripada VJEČNOM! 13 Svaku prvinu magaradi otkupi janjetom ili jaretom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorodence između svoje djece otkupi. 14 Kad te sin tvoj sutra zapita: Što znači to? - odgovori mu: Rukom jakom izvede nas VJEČNI iz Egipta, iz kuće ropstva. 15 Kako je faraon postao tvrdokoran pa nas nije htio pustiti, VJEČNI je poubijao sve prvorodence u zemlji egipatskoj: prvorodence ljudi i prvine stoke. Eto zato VJEČNOM žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega krila, a svakoga prvorodence od svojih sinova otkupljujem. 16 Neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao znamenje posred čela da nas je rukom jakom VJEČNI izbavio iz Egipta.«

Maftir 13,14-16

*Vehaja ki-jiš'alha vinha mahar lemor ma-zot ve'amarta elav behozek jad hoci'anu
HAŠEM miMicrajim mibejt avadim.*

14 Kad te sin tvoj sutra zapita: Što znači to? - odgovori mu: Rukom jakom izvede nas VJEČNI iz Egipta, iz kuće ropstva. 15 Kako je faraon postao tvrdokoran pa nas nije htio pustiti, VJEČNI je poubijao sve prvorodence u zemlji egipatskoj: prvorodence ljudi i prvine stoke. Eto zato VJEČNOM žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega krila, a svakoga prvorodence od svojih sinova otkupljujem. 16 Neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao znamenje posred čela da nas je rukom jakom VJEČNI izbavio iz Egipta.«

Haftara - Šabat Bo

Jirmijahu 46,13 - 46,28

(poglavlje 46)

Hadavar ašer diber HAŠEM el-Jirmejahu hanavi lavo Nevuhadrecar meleh Bavel lehakot et-erec Micrajim.

13 Riječ koju VJEČNI uputi proroku Jirmijahuu kad Nabukadnezar, kralj babilonski, dođe da udari na zemlju egipatsku. 14 Navijestite Egiptu, objavite u Migdolu, obznanite u Memfisu: "Svrstaj se! Spremi se! Jer mač već ždere sve oko tebe! 15 Što? Zar Apis pobježe? Tvoj se Bik ne odhrva?" Da, VJEČNI ga obori! 16 On učini te mnogi posrnuše, popadaše jedan na drugoga. I gle, govore: "Na noge! Vratimo se svom narodu, rodnoj grudi svojoj, pred mačem koljačkim!" 17 Faraonu, kralju egipatskom, ime nadjenite: "Graja što pravi čas promaši." 18 "Tako, života mi moga" - govori Kralj, komu je ime VJEČNI nad Vojskama - "ono će doći kao Tabor posred gora, kao Karmel iznad mora. 19 Spremi izgnanički zavežljaj, udomljena kćeri egipatska, jer Memfis će biti u pustoš pretvoren, poharan i nenastanjen. 20 Egipat bijaše lijepa junica, ali ide, ide na nju obad sa Sjevera. 21 A i plaćenici egipatski što k'o gojna telad usred nje življahu, i oni se okrenuše, u bijeg udariše, ne mogu se odhrvati jer ih stiže Dan propasti, dođe vrijeme da se kazne. 22 Slušaj! K'o da zmija sikće, sa svom silom dolaze, sjekirama na nju navaljuju, baš k'o drvosječe. 23 Posjeći će šumu - riječ je VJEČNOG - iako je neprohodna. Više ih je nego skakavaca, broja njima nema. 24 Osramočena je zemlja egipatska, predana je narodu Sjevera." 25 Govori VJEČNI nad Vojskama, kralj Izraelov: "Evo, kaznit ću Amona Tebskoga, faraona i Egipat, i sve njegove bogove, kraljeve, faraona i sve koji se u nj uzdaju. 26 Predat ću ih u ruke onima što im rade o glavi, u ruke Nabukadnezara, kralja babilonskoga, i u ruke slugu njegovih. A poslije će Egipat biti opet naseljen, kao u stara vremena" - riječ je VJEČNOG. 27 "Ne boj se, Jaakove, slugo moj, ne plaši se, Izraele! Jer, evo, spasit ću te izdaleka i potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jaakov će se opet smiriti, spokojno će živjet' i nitko ga neće plašiti. 28 Ne boj se, Jaakove, slugo moj - riječ je VJEČNOG - jer ja sam s tobom. Zatrt ću narode među koje te prognah, a tebe neću sasvim uništiti: ali ću te kaznit' po pravici, ne smijem te pustit' nekažnjena."

Minha

Kriat Tora (Paraša Bešalah)

Šemot 13,17-14,8

(poglavlje 13)

Vajehi bešalah Par'o et-ha'am velo-naham Elohim dereh erc Plištim ki karov hu ki amar Elohim pen-jinahem ha'am bir'otam milhama vešavu Micrajma.

17 Kad faraon dopusti da narod ode, B-g ih ne povede prema zemlji filistejskoj, iako je onuda bijaše najbliže. B-g, naime, reče: »Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje.« 18 Stoga B-g povede narod zaobilaznim putem, kroz pustinju prema Crvenome moru. Izraelci napustiše zemlju egipatsku naoružani od glave do pete. 19 Moše ponese sa sobom Josipove kosti. Jer Josip bijaše zakleo Izraelce riječima: »B-g će se zacijelo za vas zauzeti. Tada i moje kosti odavde ponesite sa sobom!« 20 Krenuvši iz Sukota, utabore se u Etamu, na kraju pustinje. 21 VJEČNI idaše pred njima, danju u stupu od oblaka da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako mogahu putovati i danju i noću. 22 I nije ispred naroda nestajalo stupa od oblaka danju ni stupa od ognja noću.

(poglavlje 14)

1 VJEČNI reče Mošeu: 2 »Reci Izraelcima da se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se nasuprot ovome mjestu, uz more. 3 Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem tamo-amo; pustinja ih zatvorila.' 4 Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja VJEČNI.« Izraelci tako učine. 5 Kad egipatskom kralju kazaše da je narod pobjegao, faraon i njegovi dvorani predomisle se o narodu. »Što ovo učinismo!« - rekoše. »Pustismo Izraelce i više nam neće služiti.« 6 Zato opremi faraon kola svoja i povede svoju vojsku. 7 Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše. 8 VJEČNI otvrdnu srce faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute pesnice.

Aliju Rišon preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda